

Hallgatói beszámoló

Korea Advanced Institute of Science & Technology (KAIST) – Jákob Márk

'Európán kívüli ösztöndíj? Miért ne?!' Valahogy így indult az egész. A nemzetközi iroda honlapján található fogadóintézmények listáját végig olvasva egyértelmű volt, hogy Ázsia lesz az úticél, de a célország kiválasztása nem volt ilyen egyértelmű. Eredetileg Kínába vagy Japánba szerettem volna pályázni, de a különböző megkötések miatt Dél-Koreára esett a végső választás, így kerültem egy sikeres pályázást követően a KAIST-ra, Korea legjobb műszaki egyetemére.

Az egyetemnek két kampusza van, az egyik a fővárosban, a másik Daejeonban (körülbelül 2 órányira Seultól), én utóbbiba kerültem. A megérkezést követően elfoglaltam a szobát, majd másnap reggel már kezdetét is vette a szemeszter. A kollégium a kampusz területén belül található – átlagos kétágyas szobákat kell elképzelni –, körülbelül 10-15 perces sétára a legtöbb épülettől. Ami számomra furcsa volt, hogy nem volt hűtő sem a szobában, sem az épületben.

Mesterképzésen 3-4 tantárgyat lehet felvenni, de erre a három tárgyamra többet készültem, mint itthon bármelyik félévben, holott az átszámított kreditérték mindössze 15 (kredit) volt.

Már rögtön az elején szemet szúrt az oktatásbeli különbség. Egyrészt nem a hagyományos 'óraadásban' hisznek, sokkal inkább a csoportmunkában, a diákok aktív bevonásában és a tananyag közös 'active learning' jellegű feldolgozásában. Másrészt a diákoknak a tanulmányaik legelejétől kezdve saját research topic-juk van, amelyen a képzés végéig dolgoznak legtöbbször AI témában, de rengeteg a drónprogramozással, 'smart eszközök' fejlesztésével vagy épp atomreaktorokkal kapcsolatos kutatás. Félelmetes az az infrastrukturális, intellektuális és anyagi háttér, amit ezeknek a diákoknak biztosítanak. Nehéz bekerülni, de aki bejut azokat nagyon megbecsülik. Az egyik nemzeti ünnep alatt elutaztunk az ország egy távolabbi, de talán a leghíresebb részére, ahol a szállásadónk miután megtudta, hogy a KAIST-on tanulunk, minden utánunk érkezőnek büszkén mesélte milyen vendégei vannak.

A diákok kultúrájukból adódóan nagyon visszahúzódóak, nehezen nyílnak, de utána kívánni sem tudna az ember kellemesebb társaságot. Segítőkések, előzékenyek, viccesek, de az elején meg kell találni a hozzájuk vezető utat. A professzorok (nem véletlen a szóhasználat!) mindenre nyitottak, szívesen segítenek, ha elakad az ember, ha pedig érdeklődést látnak a diákokon, a legnagyobb élvezettel merülnek bele egy-egy működési elv részletes magyarázatába. Olyan önéletrajzzal rendelkeznek mind külföldi tanulmányok, mind ipari/piaci környezetben szerzett munkatapasztalat terén, ami párját ritkító. Csakhogy párat említsek: MIT, Georgia Institute of Technology, vállalati háttér tekintetében Google, Tesla, SAP és Samsung. Az egyik professzorunk létrehozott egy kutatócsoportot az egyetemen a Hankook Tire-nek, amely együttműködésnek köszönhetően körülbelül húszan egy olyan gyárlátogatáson vehettünk részt, amely rajtunk kívül nem sokaknak adatik meg.

A magas színvonal megőrzése miatt a hiányzásokat nagyon komolyan veszik. Egy, maximum két alkalommal lehet hiányozni egy-egy kurzusról, kivéve, ha hivatalos igazolással rendelkezik az illető, miszerint tudományos versenyen vett részt. A költségeket az egyetem állja, de egyik szaktársam például Londonba, egy másik pedig Párizsba repült a szemeszter közepén. Viszont ezeket minden esetben előre, írásban jelezni kell.

A szünetek, hosszúhétvégék során lehetőség nyílt egy kis utazásra is. Mivel az egyetem az ország közepén található nincsenek leküzdhető távolságok, a tömegközlekedés pedig jól működik, ilyenkor tudtuk kicsit jobban megismerni a minket körülvevő kultúrát és embereket. Mindenkit csak bátorítani tudok, hogyha teheti próbálja ki magát egy idegen környezetben, egy érdekes tapasztalat lesz.